

Soukromák

Vítejte na stránkách časopisu Soukromák. Co v tomto čísle najdete?

MILÍ ČTENÁŘI... ..

tak tu po neuvěřitelně dlouhé zimě máme konečně všemi netrpělivě očekávané jaro. Příroda se pomalu, ale jistě probouzí ze zimního spánku a spolu s ní se probudil i náš školní časopis. Nebude trvat dlouho a stráně rozkvetou prvními jarními květinami. A čím nám tentokrát rozkvetly stránky našeho časopisu? V novém čísle časopisu Soukromák se ohlédneme se za důležitými školními akcemi a představíme vám pohled našeho studenta Štěpána Štence na naše gymnázium. A nejen to, ale mnohem více...!

Užijte si velikonoční prázdniny..... Třída kvarta

Uvnitř tohoto vydání:

Velikonoční zvyky	2
Halové MS	3
Německá olympiáda	4
Program v Táboře	4
Srovnání gymplů	5
Comenius Itálie	6
Velikonoční komiks	7

Nejdůležitější body:

- Project comenius
- Halové MS
- Velikonoční zajímavosti
- Srovnání tábořských gymplů
- Velikonoční komiks

Velikonoce

Dne 10. 2. 2015 navštívila třída kvarta Velikonoční výstavu. Tato výstava se uskutečnila v galerii 140 v Táboře. Již u dveří nás mile přivítala velikonoční vrba s jidáši. Ochutnat jsme se je ale neodvážili. Po vstupu do galerie nás všechny pohltila atmosféra blížících se Velikonoc. Za skly jsme si mohli prohlédnout různé druhy zdobení kraslic, například

drátkování... Zdobené nebyly jen vajíčka, ale i rostliny, především vrby. V jedné z výloh jsme shlédly drátované stromečky s korálky a přečetli si některé již téměř

zapomenuté velikonoční říkanky. Samozřejmě jsme se jen nekochali, ale také jsme zapojili inteligenci a dozvěděli se nové informace.

Věděli jste, že...?

- vejcím se přisuzovaly magické vlastnosti: skořápka představovala zemi, žloutek slunce a bílek měsíc
- během půstu bylo zakázáno vajíčka jíst
- podle tradice má muž vykoledované uvařené vejce od dívky sníst do tří dnů, aby do něj vstoupila mužská síla a láska
- obec Borkovany má ve svém znaku kraslici. Každý rok místní vytvoří přes 100 000 kraslic, z nichž většina putuje do světa
- vejce (malovaná či nemalovaná) dávali do svých hrobů Germáni, Avarové i Slované, protože symbolizovala život a znovuzrození
- jiné výrazy pro kraslice jsou straky, rejsky, pisanky nebo slaměnky
- malovaná vajíčka z porcelánu dříve dostávali dívky jako drobný šperk
- v Anglii na Velikonoce tradičně ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze

Kristýna Rohová a Viola Vondráková, kvarta

Halové MS v Praze

V pražské O2 Aréně se od 5. do 8. března uskutečnilo halové mistrovství Evropy, na jehož pořádání se podílela i táborská atletika. Velký významný podnik se vrací do naší země po 37 letech. Naposledy u nás proběhlo mistrovství Evropy mužů a žen v roce 1978 na Strahově. Letošního mistrovství se zúčastnily velké hvězdy nejen české, ale i zahraniční. Za české barvy závodili např. Pavel Maslák jako vynikající čtvrtkař, Jakub Ho-

luša, který si zaběhl 1500m, a mezi ženami např. Zuzana Hejnová, která běžela teprve svoji druhou závodní 800m. Ze zahraničí přijely hvězdy jako Pascal Martinot-Lagarde, Renaud Lavillenie a z žen Dafne Schippersová nebo Katarina Johnson-Thomsonová.

Toto halové mistrovství Evropy pro české barvy dopadlo na výbornou, na krku našich sportovců zacinkalo 6 medailí, 2 zlaté - Pavel Maslák - 400m, Jakub Holuša - 1500m,

1 stříbrná - Radek Juška - skok daleký, 3 bronzové - Eliška Klučinová - víceboj, Ladislav Prášil - vrh koulí a mužská štafeta ve složení Němeček, Šorm, Tesař a Maslák. Sama jsem se zúčastnila halového mistrovství Evropy jako členka technické čty. Byl to krásný zážitek vidět nejlepší špičku evropských atletů.

Andrea Bělohlová, kvarta

Německá olympiáda

V pondělí 9. března jsme se zúčastnili krajského kola olympiády v německém jazyce, která se konala v Domově dětí a mládeže v Českých Budějovicích. ! Po příjezdu nás pořadatelé mile přivítali svačinou v podobě velké bagety. Poté nás seznámili s porotou, která nám popřála hodně úspěchů.

Potom jsme se rozdělili do svých kategorií a odešli se poprat s předloženými úkoly. ! Jako první jsme zpracovávali písemný test (cca.30 min.), kde jsme využili svoje vědomosti v ohledech gramatiky. Též jsme museli podstoupit poslechovou část (cca.15 min). Ale pak přišla největší zkouška: konverzace s rodilými mluvčími!!!!

Zde jsme popisovali obrázky a debatovali v rámci možností s porotou. Uf, hotovo. ! Po svačině jsme se shromáždili všichni v chladné zimní zahradě, kde proběhlo společné rozloučení. ! Doufám, že se příští rok na olympiádu zase vypravíme. : -)!

Daniel Voigt a Petr Milichovský kvarta

Kultura v Táboře

Hobby naší doby

- 4.4. 2015, 9:00 – 18:00
- Kulturní dům Chýnov

Muzejní kostýmová prohlídka

- 4.4. 2015, 13:00
- Husitské muzeum a podzemní chodby

Ewa Farná — koncert

- Hotel Palcát, 4.4. 2015, 19:00
- Vstup 229,-

První pomoc u dětí

- 8.4. 2015, 18:00
- Vstupné 50,-

Uspořádal jsem pár rozdílů našeho gymnplu a toho státního. Nejdříve bych chtěl zmínit, že na gymnpl mám pořád dobré vzpomínky a proto se tedy bojím, že můj článek nebude úplně objektivní. Je těžké být objektivní a zároveň žádnému z gymnplů nijak nezničit jméno. Budu se tedy snažit být nestranný a vyjádřit své první pocity na této škole.

Za prvé bych rád vyzdvihl kuchyni tady na Soukromém gymnázium, která se na rozdíl od "jídla" na státním gymnplu dá jíst."

A teď budu chválit zas státní gymnázium - a ano, jsou to prostory pro tělesnou výchovu a ostatní, pro mne fyzicky náročné činnosti. "Piér" má renovovanou tělocvičnu, v níž se dá hrát třeba i Softbal (jasně, není to ono, ale jde to), jsou zde tribuny, na nichž se celá škola snaží najít místo na sezení při každé akci odehrávající se v tělocvičně. Jistě každý, ví jak je to s tělocvičnou

Srovnání gymnplů

u nás, tedy na Soukromém gymnázium, ale samozřejmě to chápu. Když není prostor, tak není prostor.

Dál jsem si připravil bod, co se týče lidí, tedy počtu lidí. Začnu tím, že zmíním, že tady u tohoto bodu nelze vyjádřit, jestli je větší počet výhodou, či ne. Vynasnažím se vám přiblížit situaci o přestávce na gymnplu. Asi tak 90 sekund po zvonění na přestávku se ze tříd vyvalí přes 500 lidí, což vám znemožňuje jakýkoli pokus, o například, koupit toastu v "bufáči", pochodu na záchod, či přesunu do jiné třídy na další hodinu. Pokud však počkáte 2-3 min. na chodbě zbydou jen ti, co si valí koupit právě něco v již zmiňovaném "bufáči", nebo ti, kteří se potřebují domluvit s učitelem na odložení domácího úkolu. Zatím co zde si vyjdete na chodbu, myslíc si, že je ještě hodina, z důvodu nezvonění a taky toho, že tu není ani zdaleka tolik studentů.

V bodě č. 3, jsem se zmínil o nezvonění. Pro mne, jako nově příchozího, to byl ze začátku docela nezvyk. Pořád tápu v rozvržení zvonění, což mi dává nevýhodu ohledně odpočítávání si konce hodiny. Jistě si na to za chvíli zvyknu, ale pořád jsem byl 8 let někde, kde prostě zvonilo. Má to ale také své výhody. Například krásný pocit, když učitel odejde ze třídy a spolužák vedle mne mi řekne: "Jdem si pro Mirindu?"

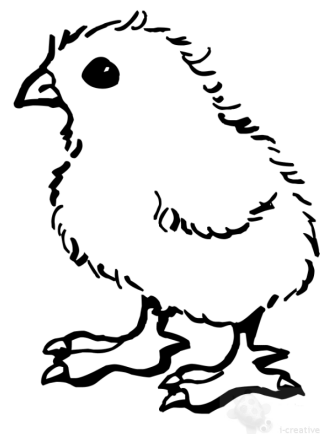
Asi nejdůležitější je nejspíše přístup k žákům, který je na rozdíl od státního gymnplu nesrovnatelný. Pamatování si jmen po prvních pár dnech, je na roz-

díl od cedulek na lavici a neustálého komolení jmen žáků, opravdu příjemné. Jistě, toto souvisí s počtem žáků ve třídě, tedy opět s bodem č. 3, každopádně za tohle velké PLUS. Je zde vidět, že se tu berou žáci jako osobnosti, zatímco na státním gymnázium jsou studenti jen další pořadová čísla.

Myslím, že tohle by snad mohlo stačit k takovému malému popisku "rozdílů" těchto dvou gymnází. Jistě by se toho našlo víc, ale tyhle věci mne tady provázeli prvních pár týdnů.

Štěpán Štenc, kvarta

Comenius Itálie

Ve dnech 16.- 20. 3. 2015 se konala další zastávka projektu Comenius. Tentokrát to bylo v italském městě Reggio Emilia, které leží poblíže Bologne. Do Itálie se vydala pětičlenná skupina, paní učitelka Jana Rosochová společně ještě s paní ředitelkou Markétou Švadlenovou a třemi studenty : Šimonem Kropíkem, Kateřinou Mackovou a Kristýnou Maškovou.

Na cestu jsme se vydali v pondělí v brzkých ranních hodinách. Cestovali jsme z Prahy letadlem do Milána a poté vlakem do Reggio Emilie, kde na nás už na nádraží čekali naše italské kamarádky. Odtud se každý dostavil do své dočasné rodiny už sám za sebe. V rodinách nás mile přivítali i ostatní členové a pohovořili jsme o cestě, našich zemích a hlavním programu Comenia nad šálkem italské kávy, popřípadě čaje.

V úterý jsme se dostavili do školy, kde nás čekala

práce ve třech skupinách. První skupina tancovala zumbu, zatímco druhá pekla pizzu a vyráběla dezert. Třetí skupina měla literární dílnu. Odpoledne následovala prohlídka města s italskými členkami. Ty nám ukázaly budovu divadla, muzeum trikolóry a spoustu jiných budov.

Ve středu jsme se všichni i s učiteli vydali autobusem do města Verona, kde „cizince“ provedla třída ze školy ve Veroně. Tam jsme viděli například Juliin balkón, arénu a Danteho náměstí. Odtud jsme se odpoledne vydali do historického městečka Sirmione, výchozího bodu jezera Lago di Garda. To si prošel každý individuálně nebo v menších skupinkách.

Následoval čtvrtek a tudíž prezentování na projektové téma „Hopes and Fears“ a představování měst a škol, odkud členové pocházeli. Litevky si připravily video ohledně své školy – hudební konzervatoře, Turkyně zase vymyslely povídku, stejně tak i dívky z Rakouska. Poláci podobně

jako my zpracovali anketu. Každému se dostalo potlesku od celého publika. Odpoledne jsme měli výlet do nedaleké Parmy. Tam nám Italky vyjednaly prohlídku muzea archeologie a národního divadla v Parmě. Po návratu na nádraží došlo ke smutnému, byť nezbytnému loučení s ostatními. Poslední den – v pátek - jsme se vydali na zpáteční cestu. Během té si - už naše česká skupina samotná - prohlédla Miláno – Dóm, La Scalu, části světové výstavy EXPO, která zde právě probíhá. No a pak už vlakem na vzdálené milánské letiště a letadlem do Prahy. Domů jsme se vrátili kolem jedenácté večerní.

Všem se pobyt v rodinách líbil a odvezli jsme si nemalou zkušenost s nádhernými vzpomínkami. Ocenili jsme také tu možnost dostat se do italských rodin a poznat tamější kulturu, zvyky a v neposlední řadě chutnou italskou kuchyni ! Na konci dubna se těšíme, že budeme moci spolužáky ze všech zahraničních partnerských škol přivítat na závěrečném „mega“ setkání u nás v Táboře. Tak arrivederci, Italia, uvidíme se v Česku !

Katka Macková, Šimon Kropík,
kvarta

Šéfredaktoři:

Ota Podlipný

Redakce:

A. Bělohlová, Š. Kropík, K. Macková,
P. Milichovský, A. Mrkvicová,
N. Berková, S. Průchová,
K. Rohová, Š. Štenc, P. Urban,
V. Vondráková, O. Pochylý,
T. Pochylá, D. Voight,
K. Nacházelová, R. Koubová,
K. Průchová

Korekce:

Mgr. Jarka Vondrášková

soukromak@centrum.cz